Odluka kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim stanova

Koristeći se ovlastima koja su mi data člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebito uzevši u obzir članak II. 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik "pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u svezi s civilnom provedbom";

Pozivajući se na stavak XI. 2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, "donošenjem obvezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim," u svezi s određenim pitanjima, uključujući (sukladno podstavku (c) ovog stavka) i "druge mjere u svrhu osiguranja provedbe Mirovnog sporazuma na čitavom teritoriju Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Pozivajući se dalje na članak I:1. pomenutog Aneksa 10 koji se isključivo odnosi na promoviranje poštivanja ljudskih prava i povratka prognanika i izbjeglica;

Uzimajući u obzir značaj koji Upravni odbor Vijeća za provedbu

mira daje pitanju ubrzanja povratka izbjeglica i osiguravanju cjelovite i nediskriminirajuće provedbe imovinskih zakona BiH;

Uzimajući nadalje u obzir potrebu da se na cjelokupnom teritoriju Bosne i Hercegovine, na najučinkovitiji i najpravičniji način provedu zakoni u svezi s povratom imovine, te da se osigura usuglašeno provođenje tih zakona u svakom entitetu;

Svjestan da enitetski dužnosnici nadležni za rješavanje izbjegličkih i stambenih pitanja nisu bili u mogućnosti da nakon višemjesečnih pregovora postignu dogovor o konkretnim odredbama neophodnim za gore spomenuti proces usuglašavanja, te da je istekao rok koji su postavili entiteti na imovinskoj konferenciji u Teslići, da se postigne cjelovita harmonizacija do 15. studenoga 2001. godine;

Konstatirajući da je Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine zatražilo poduzimanje koraka od strane Ureda visokog predstavnika kako bi se uskladili entitetski zakoni koji reguliraju povrat imovine u cilju zaštite osnovnih ljudskih prava i ubrzavanja procesa povratka izbjeglica.

Uzimajući u obzir i imajući u vidu gore navedeno, ovim donosim slijedeću odluku:

ODLUKA

kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim stanova.

Dole navedeni Zakon će stupiti na snagu kao što je i navedeno u članku 24. na privremenoj osnovi, dok Federalni Parlament ne usvoji ovaj Zakon u odgovarajućoj formi, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uslova.

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRESTANKU PRIMJENE ZAKONA O NAPUŠTENIM STANOVIMA

Članak 1.

U članku 1. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima (“Službene novine Federacije BiH, br. 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99 i 43/99) u njegovom izmijenjenom i dopunjenom obliku (u daljnjem tekstu: Zakon), u stavku 2. iza riječi “napuštenim” briše se točka i dodaju riječi “odnosno kojima prestaju da važe stanarska prava do stupanja nositelja stanarskog prava u posjed stana sukladno ovom Zakonu”.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

“Nadležni organi iz stavka 2. ovog članka rješavaju o pravima nositelja stanarskog prava da stupe u posjed svojih stanova koji su proglašeni privremeno, odnosno trajno napuštenim, i pravima privremenih korisnika napuštenih stanova”.

Članak 2.

U članku 2. stavak 4. iza riječi “korištenju” brišu se riječi “toga stana” i dodaju riječi “ili produljenje privremenog korištenja tog stana sukladno ovom Zakonu”.

Preostali dio stavka ostaje nepromijenjen.

Članak 3.

Iza članka 2. dodaje se novi članak 2a. koji glasi:

“Članak 2a.

Odredbe ovog Zakona također se primjenjuju na ugovore o zamjeni stana, gdje je zamjena stana izvršena u periodu od 1. travnja 1992. do 7. veljače 1998. godine sukladno Zakonu o

preuzimanju Zakona o stambenim odnosima (“Službene novine Federacije BiH”, br. 11/98, 38/98, 12/99 i 19/99, u daljnjem tekstu: ZOSO).

U slučaju kada su stranke koje su zaključile ugovor o zamjeni podnijele zahtjev za povrat stana prije isteka roka iz članka 5., nadležni organ rješava o zahtjevu sukladno ovom Zakonu. U slučaju kada se stranke izjasne da ostaju pri zamjeni, nadležni organ u svakoj općini će ugovor o zamjeni smatrati važećim i izvršiće obnovu ugovora o korištenju sukladno članku 18c. stavak 2. točka 4. ovog Zakona.

U slučaju kada stranke koje su zaključile ugovor o zamjeni nisu podnijele zahtjev za povrat stana prije isteka roka iz članka 5., nadležni organ u svakoj općini će izvršiti obnovu ugovora o korištenju sukladno članku 18c. stavak 2. točka 4. ovog Zakona.

U slučaju kada je samo jedna stranka koja je zaključila ugovor o zamjeni podnijela zahtjev za povrat prije isteka roka iz članka 5., nadležni organ će o zahtjevu pismenim putem izvijestiti nadležni organ općine na čijem teritoriju se nalazi zamijenjeni stan za koji zahtjev nije podnesen. Po zaprimanju obavijesti i ovaj nadležni organ će smatrati da je zahtjev za povrat stana, koji je u njegovoj nadležnosti, podnesen prije isteka roka iz članka 5. i o zahtjevu će odlučiti sukladno zakonu.

U slučaju spora o valjanosti ugovora o zamjeni, nadležni organ će sukladno odredbama Zakona o upravnom postupku (“Službene novine Federacije BiH, br. 2/98) kojima se rješavaju prethodna pitanja, postupak prekinuti i uputiti stranke da pokrenu postupak pred nadležnim sudom. Izuzetno od odredbi Zakona o parničnom postupku (“Službene novine Federacije BiH”, br 42/98), teret dokazivanja je na stranki koja tvrdi da je temeljem ugovora o zamjeni pravo na stan stekla na dragovoljan

način i sukladno zakonu. U slučaju gdje se jedan od zamjenjenih stanova nalazi na teritoriju neke od država nastalih od bivše SFRJ, teret dokazivanja je na stranki koja tvrdi da zamjena nije izvršena na dragovoljan način i sukladno zakonu, u cilju uspostavljanja pravnog statusa prije izvršene zamjene. “

Članak 4.

U članku 3. stavak 3. druga rečenica mijenja se i glasi:

“Osoba koja stan koristi bez pravnog temelja će se po službenoj dužnosti prinudno iseliti odmah ili najkasnije u roku od 15 dana, a nadležni organ nije dužan da osigura alternativni smještaj za ove osobe.”

Stavak 4. mijenja se i glasi:

“Privremeni korisnik stana kojem je sukladno odredbama ovog Zakona naloženo iseljenje iz stana i na kojeg se odnosi članak 7a., članak 11., odnosno članak 11a. ovog Zakona, obavezan je iz stana koji je koristio iseliti u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja iz članka 6. ovog Zakona, kojim se potvrđuje pravo nositelja stanarskog prava na stan.”

Stavak 5. mijenja se i glasi:

“Privremenom korisniku stana kojem je sukladno odredbama ovog Zakona naloženo iseljenje iz stana, a koji sukladno ovom Zakonu ima pravo na alternativni_smještaj, organ uprave osigurava smještaj u županiji na čijem je teritoriju imao posljednje boravište. Privremeni korisnik dužan je iseliti iz stana u roku iz članka 7. ovog Zakona.”

Iza stavka 5. dodaju se novi stavci 6., 7. i 8. koje glase:

“Standard za osiguranje alternativnog smještaja je jedna ili

više prostorija, koje korisnika osiguravaju od elementarnih nepogoda i štite njegovo pokućstvo od oštećenja, sa najmanje 5 m^2 po osobi. Takav smještaj mogu činiti i poslovni prostor ili prostorije u sustanarstvu.

U slučaju da nadležni organ na teritoriju na kojem je privremeni korisnik imao posljednje boravište nema mogućnosti da osigura alternativni smještaj, drugi nadležni organi, uključujući općinske organe, društva i poduzeća u državnom vlasništvu, kao i županijski i federalni organi, dužni su u svrhu osiguranja alternativnog smještaja sukladno ovom Zakonu, staviti na raspolaganje drugi smještaj koji imaju.

Izuzetno, ukoliko su stan ili kuća privremenog korisnika u kojoj je živio na dan 30. travnja 1991. godine neuseljivi ili useljeni, nadležni organ za osiguranje alternativnog smještaja na pismeni zahtjev privremenog korisnika koji čeka na obnovu, odnosno ispražnjenje stana ili kuće koju je koristio na dan 30. travnja 1991. godine, je organ nadležan za osiguranje alternativnog smještaja u općini na čijem se teritoriju nalazi stan ili kuća u kojoj je privremeni korisnik živio 30. travnja 1991. godine."

Sadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 9. i 10.

Članak 5.

U članku 5. stavak 3. mijenja se i glasi:

"Ako nositelj stanarskog prava u roku propisanom ovim člankom ne podnese zahtjev za povrat stana nadležnom upravnom organu, nadležnom sudu ili Povjerenstvu za imovinske zahtjeve izbjeglica i prognanika (u daljnjem tekstu: Povjererstvo), odnosno zahtjev za izvršenje odluke Povjerenstva u roku navedenom u Zakonu o izvršenju odluka Povjerenstva za imovinske zahtjeve izbjeglica i prognanika ("Službene novine

Federacije BiH, br. 43/99 i 51/00), prestaje mu stanarsko pravo.”

Članak 6.

U članku 6. stavak 1. dodaje se druga rečenica koja glasi:

“Zahtjev će biti rješavan kronološkim redosljedom kojim je zahtjev zaprimljen, ukoliko drugačije nije propisano zakonom.”

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

“Nadležni organ neće odbiti zahtjev temeljem odredaba ZOSO-a, osim ako se radi o osobama koje se ne smatraju članovima obiteljskog domaćinstva iz članka 6. ZOSO-a. Nadležni organ neće odbiti zahtjev ni temeljem stranog državljanstva koje je podnositelj zahtjeva stekao nakon 30. travnja 1991. godine.”

Članak 7.

U članku 7. stavak 1. točka 1., iza riječi “stanarskog prava” dodaju se riječi “sukladno članku 3. stavak 1. ovog Zakona”.

U stavku 1. točka 6. riječi “ZOSO” zamjenjuju se riječima “ovim Zakonom.”

U stavku 1. dodaju se nove točke 7. i 8. koje glase:

“7. izričito upozorenje da će protivu sadašnjeg korisnika biti pokrenut kazneni postupak ukoliko otuđi stvari iz stana, odnosno stan na drugi način oštetiti; i

8. izričito upozorenje da će sadašnji korisnik koji je višestruki korisnik, biti kažnjen novčanom kaznom sukladno članku 18f. stavak 3. ovog Zakona. “

Sadašnji stavci 2. i 3. brišu se.

Članak 8.

Iza članka 7. dodaje se novi članak 7a. koji glasi:

“Članak 7a.

Rok za iseljenje iz stana sukladno članku 7. stavak 1. točka 5. ovog Zakona je 15 dana od dana dostavljanja rješenja. Privremeni korisnik nema pravo na alternativni smještaj sukladno članku 7. stavak 1. točka 6. ovog Zakona osim ukoliko je sadašnji korisnik privremeni korisnik sukladno članku 2. stavak 3. ovog Zakona, i:

1. nije višestruki korisnik kao što je definirano u članku 11. i 11a. ovog Zakona; i

2. u periodu od 30. travnja 1991. do 4. travnja 1998. godine je napustio stan ili nekretninu koja se nalazi na teritoriju Bosne i Hercegovine; i

a) stan ili nekretnina koju je napustio je useljena, a privremeni korisnik ili član njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine je podnio zahtjev za povrat stana nadležnom upravnom organu, sudu ili Povjerenstvu sukladno svim rokovima predviđenim zakonom, ili zahtjev za povrat nekretnine u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ove odredbe i čeka na donošenje rješenja, odnosno odluke po tom zahtjevu; ili

1. za napušteni stan ili nekretninu rješenje po zahtjevu za povrat, odnosno odluka Povjerenstva je donesena, a privremeni korisnik ili član njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine je u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ove odredbe, odnosno od dana sticanja zakonske mogućnosti na podnošenje zahtjeva, podnio zahtjev za izvršenje rješenja/ odluke, zavisno koji datum je kasniji; ili

2. napušteni stan ili nekretnina su oštećeni ili uništeni, a privremeni korisnik ili član njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine je podnio zahtjev za povratak i obnovu ili čeka na pomoć za

obnovu.

U slučaju kada sadašnji korisnik ispunjava uvjete iz stavka 1. ovog članka, rok za iseljenje iz stana ne može biti dulji od 90 dana od dana dostavljanja rješenja. Ukoliko privremeni korisnik prestane ispunjavati uvjete iz ovog stavka, a rješenje sa rokom od 90 dana je već doneseno, nadležni organ bez odlaganja, po službenoj dužnosti donosi novo rješenje o iseljenju sa rokom za iseljenje od 15 dana od dana dostavljanja rješenja, kao i zaključak o izvršenju.

U izuzetnim okolnostima, rok iz stavka 2. ovog članka može biti produljen do godinu dana, ako općina ili davalac stana na korištenje koji su nadležni za osiguranje alternativnog smještaja, sukladno članku 3. ovog Zakona pruže županijskom organu uprave nadležnom za stambene poslove detaljnu dokumentaciju u svezi sa njihovim nastojanjima da osiguraju alternativni smještaj i nakon što županijski organ utvrdi da postoji dokumentovani nedostatak raspoloživog stambenog prostora uz suglasnost Ureda Visokog predstavnika. U svakom pojedinačnom slučaju moraju biti ispunjene norme Europske konvencije o ljudskim pravima i njenih Protokola, a nositelj stanarskog prava mora biti izviješten o odluci o produljenju roka i temelju za produljenje 30 dana prije isteka roka.

Sadašnji korisnik je dužan dokazati da udovoljava svim uvjetima za dodjelu alternativnog smještaja sukladno ovom Zakonu, uključujući broj podnesenog zahtjeva za povrat, odnosno broj rješenja o povratu imovine u kojoj je živio 1991. godine. Ukoliko privremeni korisnik nije u mogućstvu dokazati da ispunjava uvjete, nadležni organ postupa sukladno Zakonu o upravnom postupku u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja.”

Članak 9.

U članku 8. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

“Ukoliko je prizivni postupak pokrenut, nadležni organ zadržava presliku dokumentacije koja se odnosi na predmet, odnosno poduzima sve potrebne radnje da se osigura izvršnje rješenja bez obzira na pokretanje prizivnog postupka. Ukoliko o prizivu protivu rješenja kojim je udovoljeno zahtjevu nije odlučeno u roku utvrđenom sukladno Zakonu o upravnom postupku, prvostupanjsko rješenje i stanarsko pravo podnositelja zahtjeva smatraju se potvrđenim.

U slučaju kada je županijsko ministarstvo nadležno za stambene poslove poništilo rješenje prvostupanjskog organa, poništenje se smatra djelomičnim sukladno članku 236. stavak 3. Zakona o upravnom postupku i odnosi se samo na dio u kojemu se odlučuje o pravu sadašnjeg korisnika ukoliko ne postoji temelj i za poništenje odluke o pravu podnositelja zahtjeva. Ukoliko nadležni organ potvrdi stanarsko pravo podnositelja zahtjeva, rok za iseljenje iz stana sukladno članku 7. stavak 1. točka 5. ovog Zakona teče od dana dostavljanja prvostupanjskog rješenja koje je djelomično poništeno.”

Članak 10.

U članku 9. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

“U slučaju kada zapisnik iz vremena kada je stan napušten ne postoji, nadležni organ vrši kontrolu stana u vrijeme donošenja rješenja iz članka 6. ovog Zakona. Nadležni organ je sukladno svojim ovlastima dužan zatražiti pokretanje kaznenog postupka protivu sadašnjeg korisnika koji prigodom dragovoljnog, odnosno prinudnog iseljenja, nezakonito otuđi imovinu ili stvari iz stana, odnosno koji stan svjesno ošteti. Nadležni organ je u rješenju dužan izvijestiti, odnosno upozoriti sadašnjeg korisnika o kaznenim sankcijama sukladno članku 7. stavak 1. točka 7. ovog Zakona.

Nadležni organ u zapisniku navodi sve relevantne podatke, uključujući i podatke o stupanju u posjed stana, ispražnjenju

ili pečaćenju stana, koje dostavlja sukladno naputku federalnog Ministarstva prostornog uređenja i okoliša. Na ovaj način dostavljeni i primljeni podaci se unose, obrađuju, dostavljaju i koriste samo na način i u svrhu provedbe imovinskih zakona sukladno Daytonskom mirovnom sporazumu."

Članak 11.

U članku 11. stavak 4. mijenja se i glasi:

"Višestruki korisnik je, između ostalog, sadašnji korisnik koji koristi stan i koji:

1. je nositelj stanarskog prava na ili koristi više od jednog stana; ili

2. ima obiteljsku kuću ili stan, u slučajevima kada je kuća, odnosno stan dovoljno sačuvan, odnosno takav može biti sa manjim popravkama, da mu omogućava osnovne uvjete za život (osnovnu zaštitu od atmosferskih uticaja, pristup vodi i električnoj energiji, mogućnost grijanja, osnovnu privatnost i sigurnost imovine); ili

3. ima u posjedu kuću ili stan u kojemu je živio na dan 30. travnja 1991. godine (u daljnjem tekstu: dom u kojemu je živio 1991. godine); ili kada je član njegovog obiteljskog domaćinstva u posjedu njegovog doma u kojemu je živio 1991. godine, u slučajevima kada je njegov dom u kojemu je živio 1991. godine dovoljno sačuvan ili može sa manjim popravkama biti takav da mu omogućava osnovne uvjete za život; ili

4. već mu je nadležni organ osigurao alternativni smještaj; ili

5. ima člana svog obiteljskog domaćinstva koji ima smještaj na teritoriju Federacije BiH, ili u istom mjestu ili općini na teritoriju Bosne i Hercegovine gdje je živio 1991. godine; ili

6. ima zakonsko pravo da vrati u posjed svoj dom u kojemu je živio 1991. godine, a dom u kojemu je živio 1991. godine je dovoljno sačuvan ili može sa manjim popravkama biti takav da mu

omogućava osnovne uvjete za život, kao što je to opisano u ovome stavku, i omogućeno mu je da vrati u posjed svoj dom u kojemu je živio 1991. godine; ili

7. čije su stambene potrebe zadovoljene na drugi način, sukladno članku 11a. ovoga Zakona.”

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

“Minimalni standard za alternativni smještaj iz članka 3. stavak 6. ovoga Zakona primjenjuje se samo na točku 4., 5. i 7. iz stavka 4. ovoga članka.”

Sadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

“U smislu ovoga članka, pod pojmom “obiteljsko domaćinstvo” smatraju se svi članovi obiteljskog domaćinstva na dan 30. travnja 1991. godine, a ukoliko nisu bili članovi obiteljskog domaćinstva na dan 30. travnja 1991. godine , smatraju se i bračni drug, roditelj ili dijete, kao i druge osobe prijavljene da žive sa privremenim korisnikom.”

Članak 12.

Iza članka 11. dodaje se novi članak 11a. koji glasi:

“Članak 11a.

Privremeni korisnik čije su stambene potrebe zadovoljene na drugi način, između ostalog je:

1. privremeni korisnik koji je dragovoljno prodao nekretninu u kojoj je živio na dan 30. travnja 1991. godine; ili

2. privremeni korisnik koji je dragovoljno zamijenio nekretninu ili stan u kojemu je živio na dan 30. travnja 1991. godine, u čijem je posjedu ili ih je prenio na

treću osobu; ili

3. privremeni korisnik koji je odbio alternativni smještaj koji mu je u pismenoj formi ponuđen od strane nadležnog organa, ili je odbio pomoć za obnovu svog doma od 30. travnja 1991. godine. Nadležni organ izvještava privremenog korisnika o posljedicama odbijanja alternativnog smještaja, odnosno pomoći za obnovu; ili

4. privremeni korisnik koji boravi u istoj općini kao i 1991. godine, osim ukoliko može pružiti dokaze da se ne može vratiti u svoj dom od 1991. godine; ili

5. privremeni korisnik koji je bio podstanar 1991. godine; ili

6. privremeni korisnik koji ima na raspolaganju dovoljno sredstava, uključujući primanja kojima može sam sebi osigurati smještaj. Kao dovoljna sredstva koja su na raspolaganju smatra se iznos od jedne četvrtine vrijednosti potrošačke korpe utvrđene od strane nadležnog organa za statistiku, pomnožen sa brojem članova obiteljskog domaćinstva, plus 200 KM (konvertibilnih maraka) na ime troškova stanovanja; ili

7. privremeni korisnik kojemu je nositelj stanarskog prava osigurao smještaj u svojstvu podstanara u najmanjem trajanju od šest mjeseci u istoj županiji, kao i privremeni korisnik koji se pismeno suglasio sa ponuđenim smještajem od strane nositelja stanarskog prava u bilo kojoj općini. Standardi smještaja su utvrđeni u članku 3. stavak 6. ovoga Zakona, ili

8. privremeni korisnik koji je u periodu između 30. travnja 1991. i 4. travnja 1998. godine napustio stan ili

nekretninu u kojoj je boravio na teritoriju Bosne i Hercegovine za koju je podnio zahtjev za povrat, a naknadno zahtjev povukao; ili

9. privremeni korisnik kome je nakon 6. travnja 1992. godine dodijeljeno zemljište u državnom, odnosno bivšem društvenom vlasništvu, u periodu od najduže 150 dana od dana dodjele izvršene sukladno izuzeću izdatim od strane Ureda visokog predstavnika sukladno Odluci visokog predstavnika o zabrani dodjele zemljišta u društvenom vlasništvu, osim ukoliko se istog nije odrekao u roku od 60 dana od dana odobrene dodjele, odnosno od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, ovisno koji datum je kasniji; ili

10. privremeni korisnik kojemu je nakon 6. travnja 1992. godine dodijeljeno zemljište u državnom, odnosno bivšem društvenom vlasništvu, a do izdavanja izuzeća od strane Ureda visokog predstavnika sukladno Odluci visokog predstavnika o zabrani dodjele zemljišta u društvenom vlasništvu, osim ukoliko se u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona te dodjele nije odrekao; ili

11. privremeni korisnik koji je dobio kredit, građevinski materijal ili bilo koju drugu vrstu pomoći za građenje ili novčane pomoći u periodu od 150 dana od dana dobijanja pomoći ili dana dobijanja prvog obroka novčane pomoći, ukoliko se ove pomoći nije odrekao u roku od 60 dana od dana dobijanja pomoći, odnosno u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, ovisno koji datum je kasniji.

U smislu točaka 9. do 11. iz stavka 1. ovoga članka, nadležni

organ izvještava privremenog korisnika o posljedicama neodricanja od dodijeljenog zemljišta, odnosno pomoći u građevinskom materijalu ili novčane pomoći.

U smislu ovoga članka, pod pojmom "privremeni korisnik" smatraju se osobe definirane u članku 11. stavak 7. ovoga Zakona."

Članak 13.

Članak 12. mijenja se i glasi:

"Nadležni organ može sukladno ovom Zakonu dodijeliti stan na privremeno korištenje kao alternativni smještaj privremenom korisniku u slučajevima kada je odluka donesena sukladno članku 6. i dostavljena nositelju stanarskog prava sukladno zakonu, i kada:

1. sadašnji korisnik dobrovoljno iseli iz stana u roku navedenom u odluci, a nositelj stanarskog prava, član njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine, ili ovlašteni zastupnik ne preuzme ključ od stana u roku od 30 dana od dana prijema pismene obavijesti od nadležnog organa da je stan iseljen; ili

2. sadašnji korisnik se iselio iz stana nakon prisilnog izvršenja, a nositelj stanarskog prava, član njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine ili ovlašteni zastupnik ne preuzme ključeve od iseljenog stana u roku od 30 dana od dana prijema pismene obavijesti od nadležnog organa da je stan iseljen.

U slučaju da sadašnji korisnik ne napusti stan u roku koji je naveden u rješenju, a nositelj stanarskog prava propusti podnijeti zahtjev za izvršenje u roku od 30 dana nakon što je istekao rok za iseljenje sadašnjeg korisnika, nadležni organ po službenoj dužnosti vrši prisilno iseljenje sadašnjeg korisnika koji nema pravo na alternativni smještaj sukladno ovom Zakonu. Nadležni organ može stan privremeno dodijeliti na

korištenje sadašnjem korisniku koji ima pravo na alternativni smještaj sukladno ovom Zakonu, ili drugom privremenom korisniku koji ima pravo na alternativni smještaj sukladno ovom Zakonu i Zakonu o prestanku primjene Zakona o napuštenim nekretninama u vlasništvu građana ("Službene novine Federacije BiH" br. 11/98, 29/98, 27/99, 43/99). Nadležni organ u zaključku o izvršenju rješenja ili obavještenju da je stan ispražnjen i zapečaćen, izvještava podnositelja zahtjeva o njegovoj obvezi da preuzme ključeve od stana, odnosno o mogućstvu da prema ovome članku stan može biti korišten kao alternativni smještaj.

Od trenutka kada nositelj stanarskog prava, član njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine, odnosno ovlašteni zastupnik preuzme ključeve od stana, na stanarsko pravo se primjenjuju odredbe ZOSO-a izuzev članka 44. stavak 1. točka 6., članka 47. i članka 49."

Članak 14.

Iza članka 12. dodaje se novi članak 12a. koji glasi:

"Članak 12a.

Nadležni organ je obvezan stan iz članka 12. ovoga Zakona, a prema kriterijima iz članka 3. stavak 6. ovoga Zakona, dodijeliti na privremeno korištenje sukladno članku 18d. ovoga Zakona osobi koja:

1. ima pravo na alternativni smještaj sukladno članku 7a., 11. i 11a. ovoga Zakona; i

2. trenutačno je privremeni korisnik stana ili nekretnine; i

3. obvezna je napustiti stan ili nekretninu prema rješenju donesenom po zahtjevu za povrat sukladno ovom Zakonu ili Zakonu o prestanku primjene Zakona o napuštenim nekretninama u vlasništvu građana, odnosno prema odluci Povjerenstva koja je podnesena na izvršenje.

Privremeno rješenje neće biti produljeno ukoliko nositelj stanarskog prava, član njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine ili ovlašteni zastupnik zahtijevaju preuzimanje ključeva od stana. Nadležni organ će privremenog korisnika iseliti odmah po isteku perioda od 6 mjeseci i uručiti ključeve od stana nositelju stanarskog prava, članu njegovog obiteljskog domaćinstva ili ovlaštenom zastupniku.

Ukoliko je kod suda pokrenut postupak oduzimanja stanarskog prava, a odluka nije pravosnažna, postupak se prekida. Nadležni organ dostavlja obavijest nositelju stanarskog prava da on, ili član njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine ili ovlašteni zastupnik može preuzeti ključeve i stupiti u posjed stana.

Ukoliko nositelj stanarskog prava, član njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine ili ovlašteni zastupnik ne preuzmu ključeve od stana prije isteka roka navedenog u članku 18d. ovoga Zakona, raspolaganje stanom će se urediti sukladno članku 13. ovoga Zakona."

Članak 15.

Članak 13. mijenja se i glasi:

"Nakon prestanka stanarskog prava temeljem članka 5., kao i stanarskog prava za koji je zahtjev za povrat stana odbijen, odbačen, odnosno povučen, davalac stana na korištenje može raspolagati stanom nakon isteka roka iz članka 18d. ovoga Zakona do čijeg isteka su takvi stanovi pod upravom organa nadležnog za stambene poslove.

Vraćanje stanova pod upravom organa nadležnog za stambene poslove davaocu stana na korištenje nakon isteka roka iz članka 18d. ovoga Zakona, uredić se naputkom federalnog Ministarstva prostornog uređenja i okoliša.

Svaka dodjela stana suprotno odredbi iz stavka 1. ovoga članka

i članka 18d. ovoga Zakona, ništavna je.”

Članak 16.

U članku 14. stavak 1. iza riječi “Povjerenstvom” brišu se riječi “za imovinske zahtjeve prognanika i izbjeglica (Opći okvirni mirovni sporazum, Aneks VII, u daljnjem tekstu: Povjerenstvo)”.

Članak 17.

U članku 18. riječi “(Službene novine Fedracije BiH, br. 2/98)” brišu se.

Članak 18.

U članku 18a. stavak 1. riječi “prethodni” brišu se.

Iza stavka 1. dodaju se novi stavak 2. i 3. koji glase:

“U slučaju kada je sud odredio nadoknadu sredstava osobi iz stavka 1., nositelj stanarskog prava može sukladno Zakonu o obligacionim odnosima namirenje tih sredstava zahtijevati od nadležnog organa ili davaoca stana na korištenje.

Nadležni organ je odgovoran za sva oštećenja stana od trenutka kada je stan napušten od strane nositelja stanarskog prava do trenutka njegovog vraćanja u posjed nositelju stanarskog prava ili članku njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. Godine sukladno ovom Zakonu. Sve popravke od strane nositelja stanarskog prava ili člana_njegovog obiteljskog domaćinstva iz 1991. godine da stan vrati u stanje prije njegovog napuštanja, smatraće se kao “sredstva kojima je nositelj stanarskog prava otklonio ratnu štetu” u svrhu otkupa stana sukladno Zakonu o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo (“Službene novine” Federacije BiH, br. 27/97, 11/98, 22/99 i 27/99, 7/00 i 32/01). “

Članak 19.

Članak 18c. mijenja se i glasi:

“Ukoliko privremeni korisnik ima pravo na novi ugovor o korištenju stana sukladno članku 2. stavak 4. ovoga Zakona, organ uprave nadležan za stambene poslove ovlašten je zaključiti ugovor o korištenju stana sukladno ZOSO-u.

Privremeni korisnik će imati pravo na novi ugovor o korištenju stana sukladno članku 2. stavak 4. ovoga Zakona ukoliko je stanarsko pravo stekao temeljem jednog od sljedećih načina:

1. prenosom stanarskog prava na njega kao supružnika ili člana obiteljskog domaćinstva nakon smrti prethodnog nositelja stanarskog prava sukladno ZOSO-u; ili

2. prenosom stanarskog prava nakon razvoda od prethodnog nositelja stanarskog prava; ili

3. bio je prvi nositelj stanarskog prava nakon što je stan izgrađen; ili

4. putem važećeg ugovora o zamjeni stana sukladno ZOSO-u i članku 2a. ovoga Zakona.

Privremeni korisnik nema pravo na obnovu ugovora o korištenju stana sukladno članku 2. stavak 4. ovoga Zakona ukoliko je višestruki korisnik sukladno članku 11. stavak 4. točka 1. do 6. ovoga Zakona, ili članku 11a. stavak 1. točke 1., 2., 8., 9., 10. ili 11., ili ako nema pravo na alternativni smještaj sukladno članku 7a. stavak 1. točka 2. (a) ili (b) ovoga Zakona.

Izuzetno od članka 11. stavak 7. i članka 11a. stavak 3. ovoga Zakona, uvjeti iz prethodnog stavka ovoga članka se primjenjuju samo na privremenog korisnika i člana njegovog

obiteljskog domaćinstva na dan 30. travnja 1991. godine.

Obnova ugovora o korištenju, odnosno dodjeli stana izvršena u suprotnosti sa ovim člankom ništavna je.

Postupak po kojemu se utvrđuje pravo privremenog korisnika na obnovu ugovora o korištenju stana uredić̀e se naputkom federalnog Ministarstva prostornog uređenja i okoliša u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Nadležni javni pravobranitelj, sukladno svojim ovlastima i naputkom, nadzire postupak i vrši kontrolu zakonitosti obnove ugovora o korištenju, odnosno dodjele stana, kao i kupovine stana temeljem takve obnove ili dodjele."

Članak 20.

Članak 18d. mijenja se i glasi:

"Stan iz članka 13. ovoga Zakona stavlja se pod upravu organa nadležnog za stambene poslove i koristi u svrhu privremenog korištenja do donošenja rješenja u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona po svim zahtjevima podnesenim za povrat nekretnina, odnosno do donošenja rješenja po svim zahtjevima za povrat stanova u društvenom vlasništvu podnesenim sukladno članku 5. ovoga Zakona. Po isteku ovoga roka, stan se u roku od šest mjeseci vraća davaocu stana na korištenje sukladno članku 13. Ovaj stavak se primjenjuje na sve stanove, bez obzira da li su proglašavani napuštenim ili ne.

Pravo na privremeno korištenje stana u smislu prethodnog stavka ima osoba iz članka 3. stavak 5. ovoga Zakona ili iz članka 7. stavak 1. Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u vlasništvu građana, sukladno standardu utvrđenom u članku 3. stavak 6. ovoga Zakona.

Rješenje za privremeno korištenje sukladno ovome članku daje se na period ne dulji od šest mjeseci. Privremeni korisnik

može tražiti produljenje privremenog rješenja za period ne dulji od šest mjeseci, a krajnji rok privremenog korištenja ističe protekom roka iz stavka 1. ovoga članka.

Prilikom odlučivanja o zahtjevu za produljenje privremenog rješenja, nadležni organ je dužan utvrditi u postupku da li privremeni korisnik i dalje ima pravo na alternativni smještaj sukladno ovome Zakonu. Nadležni organ će izdati novo privremeno rješenje ili na prethodnom rješenju naznačiti da je važnost rješenja produljena za narednih šest mjeseci, uključujući i datum do kojega je rješenje izdano. Ukoliko nadležni organ odluči da privremeni korisnik nema pravo na alternativni smještaj, nalaže privremenom korisniku iseljenje iz stana u roku od 15 dana.

Ukoliko privremeni korisnik u bilo kojemu trenu prestane ispunjavati uvjete za alternativni smještaj sukladno zakonu, nadležni organ po službenoj dužnosti donosi rješenje za prestanak privremenog korištenja i nalaže privremenom korisniku iseljenje iz stana u roku od 15 dana.

Izuzetno, glede stanova koji su na raspolaganju Federalnom ministarstvu obrane, kada pravo na korištenje stana prestaje sukladno članku 5., odnosno članku 12., ili kada je zahtjev konačno odbačen sukladno ovome Zakonu, nadležni organ Federalnog ministarstva obrane privremenom korisniku stana može izdati novi ugovor o korištenju stana u slučajevima kada se od njega traži da iseli iz stana sukladno ovome Zakonu da bi omogućio povratak predratnog nositelja stanarskog prava odnosno kupca stana, pod uvjetom da njegove stambene potrebe nisu riješene na drugi način.”

Članak 21.

Članak 18e. mijenja se i glasi:

“Nositelj stanarskog prava na uništenom ili oštećenom stanu može, izuzetno od članka 5. ovoga Zakona, podnijeti zahtjev za povrat stana u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu

ovoga Zakona.”

Članak 22.

Članci 18f. i 18g. brišu se.

Članak 23.

Sadašnji članak 18h. postaje članak 18f., mijenja se i glasi:

“Za sljedeće prekršaje nadležni organ uprave kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1000 do 5000 KM:

1. ako ne uzme u obzir pretpostavku da se osobe koje su napustile svoje stanove između 30. travnja 1991. i 4. travnja 1998. godine smatraju izbjeglicama i prognanicima prema Aneksu 7 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kako je to predviđeno člankom 3. stavak 1. i 2. zakona;

2. ako ne naloži iseljenje iz stana u roku od 15 dana sukladno članku 3. stavak 3. i 4. zakona;

3. ako ne obradi zahtjev za prisilno iseljenje iz razloga što je jedna od strana uložila priziv na prethodnu odluku, kako je to previđeno člankom 8. stavak 3. zakona;

4. ako ne preda stan sukladno članku 9. zakona;

5. ako se od nadležnog organa uprave traži da poduzme mjere protivu višestrukog korisnika, kao što je to utvrđeno člankom 11. stavak 3., ili ako ne izda odluku sukladno članku 11. stavak 6. zakona.

Za kršenje stavka 1. ovoga članka, odgovorna osoba u nadležnom organu uprave se također kažnjava novčanom kaznom u iznosu od 200 do 1000 KM.

Osim gore naređenog, osoba koja je višestruki korisnik, kako je to određeno:

1. u članku 11. stavak 4. točka 1., 2. ili 7. zakona, i koja ne ispoštuje rok za iseljenje određen u rješenju iz članka 6. ovoga Zakona, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 500 do 5000 KM;

2. u članku 11. stavak 4. točka 3. do 6. zakona, i koja ne ispoštuje rok za iseljenje određen u rješenju iz članka 6. ovoga Zakona, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 250 do 1000 KM.

Prekršajni postupak iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka provodi se sukladno Zakonu o prekršajima kojima se povređuju federalni propisi ("Službene novine Federacije BiH, br. 9/96). Mjesna nadležnost se određuje sukladno gore pomenutom zakonu."

Članak 24.

Ova Odluka se objavljuje bez odlaganja u Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine, i stupa na snagu osam dana nakon objavljivanja.

Sarajevo, 4. prosinac 2001. godine

Wolfgang Petritsch

Visoki predstavnik